

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

POLISH BISHOPS'
CONFERENCE

—
CONFERENTIA
EPISCOPORUM
POLONIAE

Abp Stanisław Gądecki
Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, dnia 15 stycznia 2019 roku

*Wielebny Księżę Biskupie Jerzy – Przewodniczący Polskiej Rady Ekumenicznej,
Eminencjo – Wielce Błogosławiony Metropolito Sawo,
Ekscelencje – Czcigodni Księża Biskupi, członkowie Polskiej Rady Ekumenicznej
Wielebni Księża,
Drogie osoby życia konsekrowanego,
Szanowni Państwo,*

w imieniu wiernych i pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce, na ręce przedstawicieli Kościołów, zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej, składam braterskie pozdrowienia i najserdeczniejsze życzenia noworoczne.

Chronos, który stanowi ośnowę naszego ziemskiego życia, linearnie i nieubłaganie prowadzi człowieka ku śmierci cielesnej, której żaden z nas nie może uniknąć. Odmierzając kolejne dni, miesiące i lata sprawia, że doświadczamy absurdu przemijania, które pochłania każde życie, a z nim każdy tytuł, urząd, czy godność.

Właśnie dlatego szukamy innego czasu, innego wymiaru tej rzeczywistości, w której przyszło nam żyć, a którą – w osobie swojego Jednorodzonego Syna – Wszechmogący Bóg wypełnił wiecznością.

Chciałbym więc życzyć wszystkim, abyśmy – jako uczniowie Jezusa Chrystusa – umieli patrzeć inaczej, słuchać inaczej, interpretować naszą rzeczywistość i codzienność inaczej, i wreszcie żyć inaczej niż sufluje nam *chronos*. Chciałbym życzyć, abyśmy w trudnych, często absurdalnych i dramatycznych okolicznościach codzienności, dostrzegli ślady zbawczego czasu *kairos* – który przez Jezusa Chrystusa nadaje temu wszystkiemu zupełnie inny charakter. Paschalne oczy w śmierci umieją dostrzec życie, w przemijaniu – dojrzewanie, a w nocy – zapowiedź poranka.

Sprawa Jezusa z Nazaret trwa nadal, bo świat, a z nim i nasza Ojczyzna cały czas potrzebuje tej nadziei, która przemienia oblicze naszej rzeczywistości. Polska cały czas potrzebuje Chrystusa, który nieubłagany *chronos* przemienia swoją obecnością w zbawczy *kairos*.

Jako uczniowie Jezusa mamy być sługami tej nadziei. Niech mi więc będzie wolno – przy tej okazji – pokrótce przypomnieć najważniejsze cechy, którymi ta służba powinna się charakteryzować.

1. Słudzy nadziei muszą – w pierwszej kolejności – sami żyć nadzieją

Wydaje się, że wobec wielu propozycji, które stawia przed człowiekiem współczesność, wiara w Chrystusa jest anachronizmem, sprawą, o której można mówić tylko w czasie przeszłym. Tylko więc żywe i prawdziwe świadectwo wspólnoty - koinonii, realizujące w martyrii, liturgii i diakonii, jest w stanie na nowo zachwyć świat Chrystusem.

2. Żyjąc nadzieją, słudzy nadziei muszą nieprzerwanie kroczyć ku jedności, aby ich świadectwo było jeszcze bardziej wiarygodne

Owy zachwyć nad Orędziem Ewangelii zwielokrotnia się, gdy chrześcijanie dają spójne świadectwo jedności w Chrystusie. Im więcej podziałów, im więcej niezakopanych rowów i nie poburzonych murów, tym mniej – paschalne orędzie które łączy i integruje – staje się przekonujące dla świata. Stąd potrzeba intensyfikowania wysiłków na rzecz naszej jedności. Potrzebujemy pojednawczych słów i jeszcze bardziej pojednawczych gestów, których początkiem jest zwyczajna ludzka serdeczność i życzliwość.

3. Życie w jedności wymaga stawania w prawdzie

Jedność, to nie tylko sentymentalne westchnienia i gesty. Jedność to odwaga stawania w prawdzie, zarówno tej dotyczącej własnej mocy jak i słabości, własnych pomyłek i błędów. Nieuporządkowana miłość własna, podobnie jak lęk przed odrzuceniem i ośmieszeniem ze strony świata, przeszkadza nam w stawaniu w prawdzie. Stąd właśnie tak bardzo gorąco powinniśmy prosić Chrystusa o odwagę i miłosierdzie w wyznawaniu i słuchaniu prawdy.

4. Stawanie w prawdzie wymaga umiejętności przebaczenia, czyli dawania drugiemu tego, na co nie zasługuje

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

POLISH BISHOPS'
CONFERENCE

—
CONFERENTIA
EPISCOPORUM
POLONIAE

Abp Stanisław Gądecki
Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Poprzedni imperatyw związany jest istotowo z kolejnym, tzn. z przebaczeniem. Prawda bez przebaczenia nie prowadzi do jedności, a do jeszcze większych podziałów. Przebaczyć, to z kolei dać komuś coś, na co sprawiedliwie nie zasługuje. Im bardziej poznajemy sprawiedliwość Bożą, wyrażoną w zbawczym dziele Chrystusa, który dał człowiekowi coś, na co sprawiedliwie nie zasłużył, tym łatwiej przychodzi nam przebaczać.

Ufam, że nowy 2019 rok przyniesie wiele okazji, abyśmy – żyjąc nadzieją, krocząc drogą pojednania, umiając stawać w prawdzie i przebaczać – jeszcze owocniej świadczyli przed światem o Chrystusie, który zmienia nasze spojrzenie na codzienność i wprowadza w ziemski i przemijający *chronos*, odwieczny i zbawczy *kairos*.

Łącząc wyrazy szacunku, przesyłam braterskie pozdrowienia w Chrystusie,

✠ STANISŁAW GADECKI
Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski
Wiceprzewodniczący Rady Konferencji Episkopatów
Europy (CCEE)

Wielebny
Biskup Jerzy **SAMIEC**
Prezes Polskiej Rady Ekumenicznej